

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

E cerul plin de dor și coboară pe calea dorului, pe calea cuvântului.

Coboară Domnul cu sfinții și lasă carte scrisă în cetate și așează masă de praznic de Bobotează ca să ia din ea cei care caută după slava cuvântului Meu din zilele acestea, iar Eu sunt Păstor și dăruiesc din destul, și toată facerea ia cuvântul gurii Mele și se hrănește de la Dumnezeu, ca și apa care se sfințește la cuvântul Meu în zi de praznic de Bobotează.

Suntem pomeniți unul lângă altul, Ioane botezător. Ne așezăm în carte cuvântul în duh de Bobotează ca trimiși ai Tatălui, iar El toarnă harul Său, și toți cei înțelepți învață de la Noi așa cum Noi învățăm de la Tatăl, nu de la Noi înșine îi învățăm pe cei ce învață de la Noi, că iată, pe pământ cei neînțelepți îi învață pe ceilalți, iar cei înțelepți învață ca să știe mai întâi ei, și numai apoi sunt ei învățători, iar cei de pe vremea Noastră Ne numeau învățători pe Mine și pe tine, iar Noi aveam de la Tatăl, nu de la Noi înșine îi învățăm pe cei ce umblau după Noi.

— *O, slavă Ție, Doamne Mieluț, slavă Ție mereu, căci raiul și cerul sunt cele ce locuiesc în noi cu lucrarea lor, pe care dădeam noi să le așezăm în oameni pe pământ, numai că oamenii doar doresc să ajungă în rai și în cer, și nu au în ei aceste stări ca să nu mai caute după ele ca după niște locuri spre care ei tânjesc, și iată de ce vine învățătura cea din cer la oameni pe pământ ca să-i învețe!*

Și slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, din Care noi avem învățătură și lucrare și sămânță de semănat, din care să crească Dumnezeu în oamenii care nu au peste ei învățător destoinic care să nu-și cruțe viața când Îl împart pe Dumnezeu oamenilor, iar noi nu ne-am cruțat, Doamne, căci eram învățători adevărați și eram trimiși de Tatăl.

Numai oameni fără har, numai pomi fără rod sunt peste tot, iar Tu și sfinții Tăi așteaptă, Doamne.

Am fost trimiși pe pământ între oameni și nimeni nu ne-a cunoscut, și ne-au smuls și ne-au aruncat din calea lor. Acum lucrăm din cer, acum aducem cerul pe pământ, căci cerul și raiul locuiau în noi când lucram printre oameni și dădeam să le împărțim și lor.

O, vino pe pământ, cerule, vino, raiule, căci altfel nimeni nu va înțelege aceste stări căutate și neînțelese și negăsite de cei lipsiți de ele!

O, Doamne Mieluț, ce mare ești, ce mare! Cel mare își ascunde măreția în umilință, ca să poată oamenii să stea înaintea lui și să nu se teamă de mici ce sunt, săracii de ei. Numai celor din cer Te-ai putut descoperi cu măreția Ta, numai lor, o, Doamne, dar și între ei ești tot o umilință, tot o înțelepciune, și pe care numai Tu o porți și o cunoști.

Iată-L pe Cel ce a făcut cerul și pământul! Așa este Domnul Făcătorul a toate, o, fii ai oamenilor, și de aceea nu poate omul să-L vadă pe Dumnezeu și să rămână viu, dar poate să învieze din păcat dacă are credință în Cel ce dă viață tuturor.

O, cât de cald Ți-a fost Duhul când petreceai pe lângă mine în pustiul fără de oameni, Doamne! O, cât Te umileai ca să-Ți tăinuiești dumnezeirea, ca să poți fi privit de cei printre care Te strecurai ca să vii să stai în preajma mea! Cine poate să umble la aceste taine?

O, ce frumoasă Ți-a fost calea până în clipa botezului Tău în Iordan, când ai venit în rând cu ceilalți veniți spre botez! Ți-ai ascuns măreția, dar a venit Tatăl cu glasul Său și Te-a mărturisit Fiul al Său, și a venit Duhul întrupat deasupra Ta, iar Tu erai Cuvântul Cel de la început, Doamne. Glasul Tău trezește morții din mormintele lor și clatină puterile iadului, o, și numai lumea oamenilor este la fel cu cea din vremea noastră între oameni și ră-

mâne tot așa, căci păcatele lumii stau despărțitoare între Tine și oameni, ca și atunci când nimeni nu Te-a cunoscut și când Îți tăinuiai dumnezeirea.

Mă aplec sub slava umilinței Tale și Te cuprind în duhul meu și Te mărturisesc, o, Doamne. Tu ești Cuvântul Cel de la început, ești Alfa și Omega, și Tatăl întru Tine binevoiește, și orice cuvânt nu Te poate cuprinde, și umiliința Ta e mare, e locul pe care Ți l-ai ales, Doamne, când ai venit și când vii între oameni pe pământ. Amin.

— Vin după om, de aceea vin pe pământ, și stau învăluit în cuvânt.

Vin după tine, omule care cauți, și nu găsești dacă nu ai înăuntrul tău ceea ce cauți. O, nu te teme. Am venit să-ți dau înțelepciune din cer ca să știi, că altfel nimic nu vei ști vreodată. Am venit să te iert. Am venit iarăși de la Tatăl ca să-ți dau iarăși iertare și înviere. Mi-e dor de tine, de aceea am venit. Nu ca să te cert pentru păcatele tale, nu de aceea am venit. Am venit să-ți spun de iubire și să-ți spun să Mă iubești cum te iubesc Eu, și să te faci sfânt cum sunt Eu, și ca să poți cu Mine. Voiesc să fii harnic ca să-ți pot da har. O, ai grijă, timpul trece, ai grijă! Te aștept să-Mi deschizi ca să intru și să nu mai plec, iar tu ai nevoie de Dumnezeu.

În duh de Bobotează te cuprind. Învăță umiliința Mea, că n-ai de unde să înveți de pe pământ, iar Eu vin din cer și vin cu înnoirea, care este scrisă să se ivescă și să-și arate frumusețea ei toată, și toate pentru tine, omule, pentru că Mi-e dor de Mine cu tine.

Și acum, pace vouă în cetatea Mea cu voi, fiilor primitori de Dumnezeu! Și am petrecut cu voi praznicul Bobotezei, Eu și Ioan Botezătorul, și voi, și cei adunați pentru apa de Bobotează.

Binecuvântare pentru tot ce aveți de lucrat, aceasta așez peste voi. O, învățați să planificați timpul, fiilor. Tot timpul trebuie să faceți această lucrare și să lucrați cu folos pentru Mine și pentru voi cu Mine.

Pace vouă, fiilor! Puterile cerești nu se depărtează de voi, iar Eu rămân cu voi, și de aceea voi, rămâneți și voi, rămâneți, fiilor, rămâneți voi întru iubirea Mea. Amin, amin, amin.

07/20-01-2026